

nast seenna wästo walmistand ja kelle süddas
kowwaste maisma külges on Liini olnud.

Surem hulg neiž kunningaist ei panud wanna mehhe janna mikselt. Nõmmad ellased se ühhe aasta igapääw röömsaiste ja ei noudnud muud kui onimā libha ellitamist. Kui aasta ümber olli, piddid nõmmad kindla Ma peale minneima ja seal sures wacsusse ja önnetusse ellama.

Üks agga kulis wanna mehhe sauna. Subba varsti pärast sedda, et ta sare peale olli tulnud, hakkas ta sealt kindla Ma peale enne selo maia ehitaina ja pöldo harrima. Rõmoga otis temma se tunni järel, mil ta ennast kunningrigist ja mitmest murrest piddi lahti jama ja kindla Ma peale minne; kui aeg lätte joudis, jäti ta sare Jummalaga ja soudis tühja vadi peal kindla male. Seal olli temnas mis, hea asje ja ta unustas pea omma endise kunninglikku au ärra, ja ellas rahho ja römo seed.

— Kellel körivad on kiusda, se kiusge, ja tehlo nenda, kui se üks teggi!

**Sellele, kes sinnoga tahhab kohhut läia ja sinnu kuc wötta,
jätta ka wantmus.**

Matt. Evang. 5, 40.

Se sündis kord, et ühhe öppetaja sullane ilma teadmisjata ja tahtmisjata ühhe foggedusse liikme pöldo — omma öppetaja pöldo assemel — kündis, mis sellega körivo olli ja kelle peale härjapea seemned ollid külwatud. Se läbbi läks tallovvia lotus, selle pöldo pealt heina sada, tühjakas. Ta pahhandas ennast selle ülle ja et ta küljoukas perremees olli, piddas ta siiski nou, öppetaja peale kõhtus kaewada. Öppetaja teadis kül, et temma sedda kahjo, mis ta sulane nabrise olli teinud, piddi taðsuma